

เศรษฐกิจ

อาชีพหลักของประชากรลาว

แร่ธาตุต่างๆ ลาวมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งแร่ธาตุ เชื้อเพลิง รวมถึงแร่ธาตุที่ไม่ใช่เชื้อเพลิง ได้แก่ ถ่านหิน แร่ทองคำ แร่ทองแดง แร่แมงกานีส แร่เกลือ แร่อัญมณี แร่ดีบุก หินปูน แร่ลูมิเนียม แร่หิน หินกา

ผลผลิตทางการเกษตร

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว และ กาแฟ แหล่งปลูกกาแฟที่สำคัญ คือหลวงพระบาง เวียงจันทน์ สะหวันนะเขต และจำปาสัก

การปศุสัตว์ ลาวยังใช้พื้นที่ในการเกษตรน้อยมาก เนื่องจากขาดแคลนเทคโนโลยี การชลประทาน เงินทุน และเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีประสิทธิภาพ พื้นที่ทำการเกษตรที่สำคัญอยู่ทางภาคกลางและภาคใต้ และมีพื้นที่ราบจำนวนมากต่อการเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ฯลฯ ในเขตภูมิภาคเพียงประมาณ 620,000 ไร่

ไม้แปรรูปและไม้อื่นๆ มีโรงงานไม้แปรรูปอยู่ในแขวงหลวงน้ำทา อุดมไซ หลวงพระบาง หัวพันธิ์ คำม่วน เชียงขวาง สะหวันนะเขต จำปาสัก สาละวัน

สินค้าสำเร็จรูปใช้ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เช่น

ผ้าทอ มีโรงงานทอผ้าอยู่ในแขวงหลวงน้ำทา อุดมไชย หัวพันธ์ เชียงขวาง คำม่วน สะหวันนะเขต และจำปาสัก

การค้า/การลงทุน

มีการดำเนินนโยบายการค้าแบบเสรีโดยใช้ประเทศสิงคโปร์เป็นแบบอย่างในการเปิดเสรีทางการค้า โดยส่งเสริมการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศและเปิดโอกาสให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาดำเนินกิจการใน ลาวมากขึ้นแต่ในช่วงนี้ปลายปี 2540 ประเทศลาวประสบปัญหาภาวะเงินเฟ้อทำให้รัฐบาลลาวกำหนดมาตรการตรวจสอบการนำเข้าสินค้าเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2543 เรียกว่า การตรวจสอบสินค้าก่อนที่จะอนุญาตให้นำเข้าโดยเริ่มบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2543 เป็นต้นมาโดยให้บริษัทร่วมกับรัฐบาลของลาวกับบริษัท บูโร เวอร์ริกส์ ของประเทศ ฝรั่งเศสเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทั้งนี้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศและสร้างพื้นฐานให้รัฐบาลสามารถรวบรวมสถิติการนำเข้า และการจัดเก็บภาษีนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพ